

[Else Zeuthen.]

staltninger formentlig vil koste noget. Dette opvejes selvfølgelig til en vis grad af færre tilfælde af anbringelse på børnehjem og anstalter.

Men selv om lovforslaget i første omgang skulle betyde øgede udgifter, er vi alligevel af den opfattelse, at det peger på rigtige veje og i det lange løb vil give os en sundere ungdom og vil redde flere af de udsatte børn og unge for en normal tilværelse. Et er i denne forbindelse karakteristisk, nemlig at der siden 1949-50 er sket et stort fald i antallet af børn under for Borg trods de store årgange, og spørger man de børnesagkyndige om grunden hertil, peger de på en hel række årsager, nemlig hele det socialpolitiske system, der er sat ind for at give ungdommen så gode vækstbetingelser som muligt.

Det er på denne baggrund, man skal se det foreliggende lovforslag, og det er med denne motivering, at det radikale venstre vil give det en velvillig behandling i udvalget.

Helge Madsen: Vort partis ordfører, det ærede medlem frk. Gudrun Bjørner, er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor gøre et par korte bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Vi er glade for den ånd, der går igennem lovforslaget. Jeg erindrer, at jeg som lærer har været ude for det spørgsmål, når der kom en tilsynsførende og drøftede en drengs forhold med mig, om vi skulle fjerne drengen fra hjemmet, eller han skulle have lov til at blive dér; jeg hævdede da, jeg vil ikke sige konsekvent, men som hovedregel, at han skulle blive i hjemmet. Man har da spurgt: „Har De set hjemmet?“ „Ja, det har jeg.“ „Mener De stadig væk, at De vil foretrække, at barnet bliver i hjemmet?“ „Ja, jeg mener alligevel, at barnet har bedre af at blive i hjemmet end at blive fjernet.“ Den hovedbetragtning, der går igennem lovforslaget, er at søge at begrænse tilfælde af fjernelse så stærkt som muligt, og det tiltaler mig meget — alle de forskellige bestemmelser, som går i den retning, er vi glade for og vil støtte.

Der har af de foregående talere været nævnt alle de spørgsmål, som kan komme til diskussion i det kommende udvalg.

Jeg skal ikke uddybe dem nærmere, men blot nævne, at jeg, som også havde med grundloven af 1953 at gøre, er enig med det ærede medlem hr. Erik Eriksen og med Hans Hedtoft i deres udtalelser om, at det var en væsentlig grund til at ønske en ændring, at grundlovens § 71 også kom til at omfatte administrativ fjernelse af børn fra hjemmet. Derfor er vi altså enige med ministeren i, at spørgsmålet kan indbringes for domstolene; om det så skal være en særdomstol, hvad jeg personligt er tiltalt af, eller man skal finde frem til et andet forum, kan vi jo drøfte i udvalget.

I det hele taget må jeg med den tid, jeg har haft til forberedelse, indskrænke mig til at sige, at vi vil se velvilligt på lovforslaget, men der er mange ting, som vi er glade for.

Jeg må måske nævne et lille minus, og det er den meget vide formulering, forekommer det mig, idet det hedder, at det påhviler børneværnsudvalget nøje at følge de forhold, hvorunder børn og unge i kommunen lever. Er det nu ikke at sætte kravene lidt stort op?

Vi er klar til et udvalgsarbejde og til velvillig behandling af lovforslaget.

Petra Petersen: Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sagde, at dette er et område, der er meget vanskeligt at lovgive på, fordi myndighederne herved griber ind i familielivet, i forholdet mellem forældre og børn, hvilket medfører, at et børneværn i værste fald må fjerne barnet fra dets oprindelige hjem.

For alle, der arbejder med børnefor Borg, må målet jo være, at fjernelse kun finder sted, når alt andet glipper. Det foreliggende lovforslag, hvori den højtærede socialminister på næsten alle områder har fulgt administrationsudvalgets forslag til ændringer af den gældende lov, er et skridt i retning af at undgå fjernelser. Selv om det er rigtigt, at fjernelsernes antal er dalet, må man jo huske på, at vi meget naturligt oplevede en stærk stigning i besættelsesårene, og derfor skal antallet jo — hvis det skal følge en normal udvikling — være dalende i dag, hvad det altså også er.

Hvis man skal diskutere, hvad årsagen er til, at man må fjerne så mange børn, som man alligevel må fjerne mellem år og dag,